

Η μινωική ταυτότητα της Κρήτης υποψήφια για την Παγκόσμια Κληρονομιά της UNESCO

/ Παιδεία και Πολιτισμός

Το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού αναδεικνύει τη μοναδική πολιτιστική ταυτότητα της Κρήτης στο πλαίσιο του φακέλου υποψηφιότητας για τη σειριακή εγγραφή έξι Μινωικών Ανακτόρων - Ζάκρου, Κνωσού, Φαιστού, Μαλίων, Ζωμίνθου, Κυδωνίας- στον Κατάλογο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της [UNESCO](#) που έχει καταρτίσει η Διεύθυνση Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων σε συνεργασία με τις Εφορείες Αρχαιοτήτων Κρήτης και την υποστήριξη της Περιφέρειας Κρήτης.

Για τη συγκέντρωση του υλικού τεκμηρίωσης, βασικός ήταν, επίσης, ο ρόλος επιστημονικών ιδρυμάτων που δραστηριοποιούνται επί σειρά ετών στην περιοχή της Κρήτης, όπως οι Ξένες Αρχαιολογικές Σχολές και η Εν Αθήναις Αρχαιολογική Εταιρεία, καθώς και οι ανασκαφείς των χώρων.

Όπως δήλωσε η Υπουργός Πολιτισμού και Αθλητισμού Λίνα Μενδώνη

«Τα ανακτορικά κέντρα είναι από τα πλέον εμβληματικά στοιχεία του μινωικού πολιτισμού. Γεωγραφικά κατανέμονται σε ολόκληρη την Κρήτη και η συνολική ανάδειξή τους, πέραν του ανακτόρου της Κνωσού, αποτελεί προτεραιότητα για το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού. Η σειριακή εγγραφή επιτρέπει να προβληθούν τα μεγάλα ανακτορικά κέντρα, αλλά συγχρόνως να υπάρξει πλήρης εκπροσώπηση όλων των πτυχών του μινωικού πολιτισμού. Το Προκαταρκτικό Σχέδιο Διαχείρισης των Μινωικών Ανακτορικών Κέντρων αποτελεί τον “πυρήνα” της διαχείρισης τους με στόχο να αναδειχθεί η εξέχουσα οικουμενική αξία τους ως πολιτιστικό αγαθό, αλλά και να διασφαλιστεί η αυθεντικότητα και ακεραιότητά τους. Μέσα από την υποψηφιότητα της σειριακής εγγραφής τους στον Κατάλογο των Μνημείων της UNESCO εμπεδώνεται η διαχείριση των μινωικών ανακτόρων σε μια ολιστική βάση και η ένταξή τους σε μια πολιτιστική διαδρομή που αναδεικνύει και αφομοιώνει αναπτυξιακά τη δυναμική αυτής της μοναδικής και ιδιαίτερα πλούσιας πολιτιστικής κληρονομιάς».

Το **Προκαταρκτικό Σχέδιο Διαχείρισης των Μινωικών Ανακτόρων**, για το οποίο γνωμοδότησε ομοφώνως θετικά το **Κεντρικό Αρχαιολογικό Συμβούλιο**, ακολουθεί τη φιλοσοφία ενός ολιστικού πλαισίου ανάδειξης του μινωικού πολιτισμού, όπως αποτυπώνεται στους έξι προς εγγραφή αρχαιολογικούς χώρους, καθορίζει και διασφαλίζει, βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα, τους τρόπους προστασίας και προβολής τους. Συγχρόνως προδιαγράφει ένα σύστημα για την εφαρμογή μέτρων προστασίας και διαχείρισης, ώστε να εξασφαλίζονται οι αξίες τους και να μεταβιβαστούν κατά το δυνατόν ακέραιες στις επόμενες γενιές.

Το Προκαταρκτικό Σχέδιο Διαχείρισης των Μινωικών Ανακτορικών Κέντρων περιλαμβάνει στους τρεις βασικούς του άξονες δράσεις για την έρευνα και μελέτη, καταγράφει την παθολογία των μνημείων και προτείνει μέτρα για την προστασία και την αποκατάστασή τους, την αναβάθμιση και ανάπτυξη υποδομών και υπηρεσιών για τους επισκέπτες με σκοπό τη συνολική βελτίωση της εμπειρίας τους στους αρχαιολογικούς χώρους. Οι στόχοι που διατυπώνονται είναι συγκεκριμένοι και μετρήσιμοι, και ανάλογα με την προτεραιότητα εφαρμογής και αναγκαιότητας χωρίζονται σε άμεσες ενέργειες, μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες.

Με την αναθεώρηση, το 2014, του **Ενδεικτικού Καταλόγου** της χώρας μας για τα υποψήφια μνημεία προς ένταξη στον **Κατάλογο Παγκόσμιας Πολιτιστικής Κληρονομιάς της UNESCO** και προκειμένου να εξασφαλιστεί η πληρέστερη εκπροσώπηση του μινωικού πολιτισμού, διευρύνθηκε η μέχρι τότε υποψηφιότητα της Κνωσού και μετατράπηκε σε σειριακή με τίτλο: «**Μινωικά Ανακτορικά Κέντρα (Κνωσός, Φαιστός, Μάλια, Ζάκρος, Κυδωνία)**». Στη συνέχεια κρίθηκε σκόπιμο στη σειριακή αυτή υποψηφιότητα να ενταχθεί και η Ζώμινθος, έτσι ώστε να αποτυπώνεται πληρέστερα η διασπορά του μινωικού πολιτισμού σε ολόκληρη την Κρήτη. Τα έξι Μινωικά Ανακτορικά Κέντρα της σειριακής υποψηφιότητας ιδρύθηκαν σε κομβικά σημεία και καλύπτουν γεωγραφικά ολόκληρο το νησί και χρονολογικά όλο το εύρος μινωικού πολιτισμού από την Πρώιμη και Μέση εποχή του Χαλκού της ίδρυσης των πρώτων ανακτόρων (1900-1700 π.Χ.) και την Ύστερη εποχή του Χαλκού της ακμής των νέων ανακτόρων (1700-1450 π.Χ.) έως και την Τελική και Μετανακτορική περίοδο (1450-1100 π.Χ.).